

Almere langs de kant.

Het hoogtepunt van 2015 voor TTA. Maar liefst zes leden namen deel aan de volledige triatlon in Almere. Oorspronkelijk waren het er acht maar Berry (blessure) en Edwin (vaderschap) moesten afzeggen. De vele vragen aan mezelf van mij en andere atleten zouden misschien een zevende kunnen aan toe voegen hebben. Maar ik was er niet klaar voor. Ik vraag me af of ik het ooit wel zal zijn. Er bij zijn dat stond vast. In mijn beginjaren als triatleet was het de jaarlijkse afspraak, ook al kende ik nauwelijks iemand van de deelnemers. Na meer dan 10 jaar wilde ik de Almeerse sfeer terug proeven. In maart was ik per toeval al eens op verkenning geweest. Een optreden die men dochter bijwoonde gaf me de tijd om eens het loopparcours te verkennen. Toch een gedeelte want blijkbaar was ik ergens verkeerd gelopen.

Om 4 uur gaat de wekker, net op het zelfde moment dat 226 km verder de meeste atleten opstaan om zich klaar te maken voor de start. Na drie kwartier ben ik onderweg en rond 7u parkeer ik mijn wagen in de ondergrondse garage. Almere is een moderne stad die de auto toelaat maar er weet mee om te gaan. Op 150 meter van de start kunnen parkeren is een luxe. Theatrale muziek klinkt uit de speakers, iets te luid naar mijn zin en als deelnemer zou dit voor mij zeer zenuwslopend zijn. Sterkte aan allen die hier klaar staan om zich naar het water te begeven. Ik kom Karl tegen, hij is er klaar voor maar de schouder verontrust hem. Tijdens het aantrekken van het wet-suit voelde hij terug iets ondanks de inspuiting. Hopen dat het zwemmen vlot verloopt. In de rij naar het Weerwater zie ik Bjorn, Peter en Frederik. Ik wens hen het beste en begeef me naar de waterkant om de start mee te maken. Nog steeds klinkt de melodramatische muziek uit de speakers, dit gaat door tot dat iedereen is gestart. 7u30. Knal, de recreatieve atleten gaan van start. Met een 600 tal atleten beginnen ze aan de 3,8 km in het Weerwater.

Twee rondjes die er aan de kant groot uit zien. Het onderdeel waar ik het meeste schrik van heb lijkt me hier nog lastiger, mentaal dan toch. Ondertussen staan andere deelnemers klaar om de halve afstand te doen. Ook zij gaan onder begeleiding van de muziek te water. Tegen dat alle categorieën gestart zijn komen de profs al uit het water. Gevolgd door de recreanten. Tijd om een geschikte plek te vinden waar we de zes kunnen aanmoedigen.

Ondertussen ben ik Edwin al tegen gekomen. Hij logeerde al in de buurt maar door een foutje waren ze te laat om de start te zien. Hij zat er mee in dat hij zijn broer niet meer heeft kunnen steunen. Maar verder op de dag wordt het ruimschoots in gehaald.

8u40. Pieter zet als eerste aan met de fiets. Frederik volgt 3 minuten later en in de twee volgende minuten zetten Bjorn, Jurgen en Karl zich ook op de fiets. Karl heeft de zwempartij gehaald, oef opgelucht. Voor Peter wordt het even wachten maar een 12 tal minuten later kan hij ook aan de 180 km beginnen.

Twee rondjes van 90 km geven de supporters de tijd om te eten en efses de standjes te bekijken aan de aankomst. De bevoorrading wordt verzorgd door High5. Ook zij hebben een standje en ik schaf me enkele repen aan voor volgende week.

Op een drietal kilometer van het epicentrum van de wedstrijd kan je de fietsers gaan aanmoedigen. Draai komen ze na 98 wedstrijdkilometers voorbij. Een lusje waar we ze wat kunne toe roepen. Dank zij de app kunnen we ze perfect volgen op het parcours. Pieter is al voorbij gereden door Frederik, Karl en Jurgen. Bjorn volgt en Peter houdt zijn reserves voor de marathon blijkbaar. Maar allen halen ze toch een gemiddelde fietssnelheid tussen de 27 en 30 km/u.

14u10 Frederik heeft net de fiets ingewisseld voor de loopschoenen. Jurgen volgt een kwartier later, Karl zit één minuutje verder. Nog eens 15 minuten kan ook Bjorn aan de marathon beginnen. Pieter volgt vijf minuten er na. Peter heeft zijn tempo behouden en kan 14u55 aan de 42 km beginnen. Frederik heeft er net zijn eerste 7 km op zitten.

Zes rondjes van zeven kilometer rond het Weerwater dienen er te worden afgelegd. Karl zit op tempo en nadert op Frederik. Jurgen valt iets terug. Bij de aanvang van de derde ronde grijpt Frederik naar zijn bil. Krampen spelen op, Pieter en Peter lopen samen maar met één rondje achterstand. Zij lopen hem voorbij. Karl heeft ondertussen de leiding genomen en loopt aan een mooi tempo. Ook Peter heeft zijn ritme beet en kan Pieter achter zich laten. Ook Jurgen moet er aan geloven.

Frederik heeft geen last meer en behoudt zijn tweede plaats. Bjorn, als enige debutant op de volledige nadert hij dicht. Pieter wordt na 20 km het te kort aan training voor het looponderdeel. Hij zal de marathon op karakter afwerken.

18u Ik sta aan de aankomstboog. De ambiance is er en één voor één komen de atleten aan. Karl stapt na 10u35 over de meet. Ondanks het blessureleed kan hij zich clubkampioen lange afstand van TTA noemen. Twintig minuten later komt Frederik binnen, nauwelijks een minuutje later stapt Bjorn met zijn zoontje onder de klok. We zijn bijna 11u verder.

De aankomst van Peter gaat vlug, hij stormt dol tevreden over de meet. 11u10 is een tijd waar hij alleen maar van droomde. Hij komt zo vlug binnen dat hij wat bewogen op de foto staat. Jurgen volgt verderop, nog ruim binnen de grens van twaalf uur. Pieter wordt de laatste kilometer vergezeld van Edwin. De steun is welkom. Ook hij finisht nog in een knappe tijd.

20u Ik begeef me terug naar mijn auto. Mij wachten er nog eens 226 kilometers, maar wel met de auto. Dezelfde afstand als de zes TTA-ers met glans hebben afgelegd. Onderweg mijmer ik over de dag. Ergens sluimert het verlangen om toch eens een volledige te doen. Maar eerst een halve volgende week. De inspiratie heb ik op gedaan in Almere!